

ДО ПИТАННЯ ХІМІЧНИХ ЗАСОБІВ ЗНЕЗАРАЖЕННЯ ВІДХОДІВ СПЕЦОБРОБКИ

Чиркіна М. А., Слепужніков Є. Д., Гапон Ю.К.

Національний університет цивільного захисту України, м. Харків

Застосування загальноприйнятих принципів проведення спеціальної обробки постраждалих внаслідок дії хімічних, радіаційних чинників та біологічних агентів, особливо при масовій контамінації, необхідне як з метою усунення (зменшення) дії хімічних, радіаційних чинників та біологічних агентів на постраждалих, так і для попередження вторинного зараження рятувальників і медичного персоналу бригад швидкої медичної допомоги та закладів охорони здоров'я, у які госпіталізуються постраждалі [1].

Процес деконтамінації складається з двох підходів, а саме: суха та волога деконтамінація. Суха деконтамінація відбувається з використанням абсорбентів (процедура хімічної інактивації), волога деконтамінація – з використанням води та мила або спеціальних розчинів (процедура фізичного видалення). Стічні води після проведення вологої деконтамінації несуть загрозу вторинного забруднення, тому їх збирають у спеціальні піддонні резервуари для знезараження. Передбачається, що велика кількість води, яка використовується в процесі деконтамінації, у контрасті до меншої кількості небезпечних хімічних речовин, буде становити низький ризик забруднення водних систем у будь-якому даному робочому середовищі. Але протягом останніх років відмічене суттєве зростання кількості досліджень хімічних засобів для знезараження відходів спеціальної обробки [2]. Сьогодні хлорвмісні засоби залишаються найбільш поширеною групою знезаражуючих засобів не тільки в Україні, але й за кордоном. Вони повинні відповідати вимогам зручності, простоті використання, безпеки та швидкості спеціальної обробки, однак мають певні недоліки. Але головний недолік таких засобів на основі сполук хлору полягає у специфічному запаху, що викликає подразнення слизових оболонок, алергічні реакції, високі корозійні властивості тощо. Цього недоліку позбавлені склади, що деконтамінують, створені на основі перекису водню.

Тому доцільним є розробка рецептур деконтамінуючих засобів з підвищеною деконтамінуючою активністю і високою стабільністю розчину за рахунок розширення ряду активаторів, що вводяться, а саме: бензойна кислота, або лимонна кислота, або саліцилова кислота.

Література:

1. Про затвердження Методичних рекомендацій з проведення деконтамінації постраждалих внаслідок дії хімічних, радіаційних чинників та біологічних агентів : Наказ МОЗ України від 27.05.2011 р. № 322. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0322282-11#Text> (дата звернення 20.04.2023).

2. Вплив хімічних агентів. Global Medical Knowledge Alliance, GMKA : веб-сайт. URL : <https://gmka.org/uk/vplyv-himichnyh-agentiv-rozdil-s-vidpovid-dekontaminatsiya/>